

Arrest

nr. 180 657 van 12 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 30 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 173 201 van 16 augustus 2016 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 2 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VAN DOREN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Lhasa in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC). Toen u drie jaar oud (° 1987) was, bracht een man u met uw zesjarige broer G.L. (o.v. 7.742.568) via Nepal naar India. U volgde er les aan de "Tibetan Children Village School" (TCV) in Dharamsala van 1990 tot 2005. Tussen 2005 en 2007 volgde u een bakkersopleiding in Dheradun. Daarna was u

werkloos. Vanaf april 2009 werkte u in de TCV-school in Dharamsala en tussendoor volgde u nog een aantal cursussen.

Omdat u en uw broer via het verkrijgen van documenten in een ander land jullie ouders wilden bezoeken besloten jullie India te verlaten.

Op 28 juli 2013 verliet u India samen met uw broer G.L. (O.V.7.742.568) en jullie reisden illegaal per vliegtuig naar Frankrijk waar u de trein nam naar België waar u de volgende dag asiel aanvraag.

U legde toen volgende documenten neer: attest van de "Nelen Khang" ("Reception centre") van Dharamsala, kopie van een attest van de "Nelen Khang" in Nepal, uw "green book", een kopie van uw RC, een attest van de TCV-school, een "transfer certificate" van dezelfde school, een "experience letter" een "character certificate" en uw identiteitskaart van die school, drie attesten van het Tibetan SOS Vocational Training Centre, drie attesten van het "National Institute of Open Schooling", een aantal privéfoto's en tenslotte nog een brief van uw vader uit Tibet.

Op 24 september 2014 nam ik een beslissing tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het feit dat ik India voor u kan beschouwen als 'eerste land van asiel'.

Op 23 oktober 2014 stelde u tegen mijn beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 12 mei 2015 velde de RvV een arrest tot Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming op grond van het feit dat zij India voor u tevens beschouwde als 'eerste land van asiel.'

Enkele dagen later, op 29 mei 2015 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuw elementen bracht u aan dat u voordien nooit had verteld dat u homoseksueel bent en dat u in India uw homoseksualiteit niet kon beleven omdat zowel de Indische samenleving als de Tibetaanse ballingengemeenschap in India homoseksualiteit niet aanvaardt. Verder voegde u er aan toe dat u als lid van de schoolstaf vreesde dat u "iets smerigs zou doen met de jongens van school," negentien- à twintigjarige waarmee u een goed contact had en die bij u thuis langskwamen.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kennisgevingskaartje van Sensoa en van Helpcenter, een andere kaart van Sensoa, een attest van het Bureau van Tibet (Brussel), een attest van de TCV, een attest van de Tibetan Community in België en een uit India verzonden enveloppe.

B. Motivering

Na de gehoren voor het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling, noch voor het statuut van subsidiaire bescherming. U hebt immers de nieuwe elementen voor uw tweede asielaanvraag –dat u uw homoseksualiteit in India niet kon beleven omwille van het taboe dat er daar op heerst, zowel in de Tibetaanse ballingengemeenschap als de Indische samenleving- niet aannemelijk gemaakt en dit voor onderstaande redenen.

Ten eerste merk ik op dat ik van een asielzoeker redelijkerwijs kan verwachten dat hij **van bij aanvang** van zijn asielaanvraag zijn vluchtmotieven zo volledig mogelijk kenbaar maakt. U hebt dit niet gedaan. **Nergens tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag verwees u naar uw problemen in verband met uw beweerde homoseksualiteit.** Noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch voor het CGVS en noch bij het instellen van uw beroep en evenmin tijdens de behandeling van uw beroep bij en voor de RvV hebt u daar enigszins naar verwezen. Nochtans verklaarde u tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag bij de DVZ (verklaring punt 15) dat **u zich sinds uw komst naar België meer op uw gemak voelde met uw seksualiteit.** U diende een tweede asielaanvraag in op 29 mei 2015, dus zeer kort na de zitting van de RvV op 22 april 2015. Ik zie dan ook niet in waarom u dit asielmotief niet tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag aan de Belgische autoriteiten kenbaar hebt gemaakt. U verklaarde hierover dat u bang was dat deze gegevens kenbaar zouden raken in de Tibetaanse samenleving en dat u dit tijdens uw beroep voor de RvV niet wou kenbaar maken omdat het een heel ander verhaal zou zijn en omdat er veel Tibetanen in de rechtbank waren (CGVS VB1 p. 5). Gezien de wel heel korte periode tussen het arrest van de RvV en uw tweede asielaanvraag –slechts een maand en een week- kan ik niet aannemen dat u dat voordien niet durfde kenbaar maken en nu plots wel. Voor uw beroep bij de RvV is dit zeker het geval want u verklaarde voor het CGVS dat u, voor u een beroep instelde bij de RvV tegen mijn eerste beslissing, van uw advocaat vernam dat er Tibetanen waren die dat ook verklaarden en dat die huwden met andere mannen (VB1 p. 4). Bovendien stond het u vrij om ook op andere manieren, eventueel schriftelijk, uw asielmotieven aan de asielinstanties over te maken. Het laattijdig kenbaar maken van dit asielmotief doet dan ook al enige afbreuk aan de geloofwaardigheid er van.

Ten tweede stel ik vast dat u over het nieuw element waarop u uw tweede asielaanvraag baseert, heel wat onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo zijn uw verklaringen over uw **ontdekking van uw homoseksualiteit** niet eensluidend. U verklaarde bij de DVZ (verklaring punt 15) dat u op uw **elfde à twaalfde seksueel misbruikt** werd door mannen op internaat. En dat u **enkele jaren later** ontdekte dat u **homoseksuele gevoelens** had, gevoelens die u trouwens wijt aan dit

seksueel misbruik (CGVSVB1 p. 3). Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (p. 3) verklaarde u dan weer dat u sinds uw **elfde of twaalfde**, toen u in de zesde of zevende graad zat **begon te beseffen dat u "ook zo was"**. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat u **sinds u vijftien à zestien jaar oud** was, toen u in de achtste of negende graad zat, **gevoelens had voor mannen**. Dan wijzigde u uw verklaringen naar dat u het eigenlijk al wist **sinds uw tiende of elfde** en dat u toen 's nachts bij een jongen in bed kroop die u aantrekkelijk vond. Terzelfder tijd verklaarde u aanvankelijk dat u **op uw tiende of elfde nog niet zeker** was, dat u twijfelde. Later verklaarde u echter dat u **zeker was toen u elf of twaalf jaar oud was**, toen u in de zesde of zevende graad zat (VB4 pp. 5-6, 10). Dat u niet zeer precies kan aanduiden wanneer u tot de ontdekking zou zijn gekomen homoseksueel te zijn is op zich niet ongeloofwaardig, doch ontbreekt hier in uw verklaringen elke vorm van logica. Zo zijn ook uw verklaringen **over de ontwikkeling van uw homoseksuele gevoelens onsamenhangend**. Enerzijds verklaarde u dat u **weinig mannelijke compagnons had omdat u altijd met meisjes optrok, dat u met hen uitging en samen at gedurende de pauze, dat u mentaal veel problemen had daardoor** en de mensen daarom met u lachten (CGVS VB1 p. 3). Anderzijds verklaarde u dan weer dat u **praatte met andere jongens, met hen naar de cinema ging, dat u, als u buiten ging, dat doorgaans deed met andere jongens van de school en dat soms schooljongens u thuis kwamen uitnodigen om mee te gaan spelen**. Tevens verklaarde u dat (als u zich tot een jongen aangetrokken voelde), u hem probeerde te helpen door **zijn kleren te wassen en zijn huiswerk te maken en dat u cadeautjes voor hem kocht**. Verder verklaarde u dat u een **goede vriend had in school, N.C., waarmee u een tafel deelde in de klas, samen liep in de pauze, studeerde en op reis ging en ook na het afmaken van jullie onderwijs contact onderhield** (CGVS VB4 p. 8), een vriend waarop u volgens uw verklaringen verliefd werd (zie verder). Zo zijn uw verklaringen over de **oudere jongen die u op internaat misbruikte**, waardoor u naar eigen zeggen homoseksueel werd, tegenstrijdig. Tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag verklaarde u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (p.4) dat hij **P.T.** heet. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS (p. 10) verklaarde u daarentegen dat hij **P.S.** heet. Zo zijn uw verklaringen over **de redenen waarom u uw in België verblijvende broer nog niet op de hoogte hebt gesteld van uw homoseksualiteit ondanks dat u dat wou** weinig coherent. Tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag verklaarde u tijdens het eerste gehoor (p. 4) dat u het hem niet zei **omdat jullie altijd ruzie hadden en u nog een goede gelegenheid zocht** en dat dit de enige reden was waarom u het hem nog niet had gezegd. Tijdens het tweede gehoor (p. 13) verklaarde u daarover echter dat u het hem niet zei **omdat hij al problemen genoeg had door zijn illegale status, u daar uw problemen niet wou aan toevoegen**. U verklaarde toen ook dat er geen andere redenen waren waarom u hem nog niet op de hoogte had gebracht.

Ten derde stel ik vast u dat uw kennis over homoseksualiteit in India en in de Tibetaanse ballingengemeenschap daar uitermate gering is en zich beperkt tot het feit dat het in de Indische samenleving en de Tibetaanse ballingengemeenschap een groot taboe is. Zo kon u niet aangeven **hoe de Dalai Lama staat tegenover homoseksualiteit**. Evenmin wist u **hoe de Indische wet staat tegenover homoseksualiteit**. Dat laatste is enigszins bevreemdend omdat u voordien in algemene bewoordingen enkele keren had verklaard dat homoseksualiteit illegaal is in India. Dat u zich over deze zaken ook **nooit heeft geïnformeerd**, komt de geloofwaardigheid niet ten goede. Uw verklaring hiervoor is dat u er niet aan dacht u te informeren (CGVS VB1 p. 7, VB4 p. 12-13). Ook over **hoe de Tibetaanse gemeenschap in India staat tegenover homoseksuelen** beperkten uw antwoorden zich dat ze er niet van houden en daar slechte zaken over zeggen. Verder kon u dat niet toelichten (CGVS VB4 p. 12). Indien uw beweerde homoseksualiteit mede de reden was van uw vertrek uit India én de reden zou zijn dat u niet naar India zou kunnen terugkeren, mag toch redelijkerwijze verwacht worden dat u meer toelichting kan geven. Zo kon u evenmin aangeven welke **mogelijke wettelijke verandering in India rond homoseksualiteit** recentelijk werd aangekondigd. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier gaat het echter over een uitermate belangrijke wijziging die u als beweerde homoseksueel sterk aanbelangt. U verklaarde tevens dat u dergelijke zaken niet opvolgt en kon geen zinnige verklaring geven waarom u dat niet deed. U verklaarde daarover enkel dat als je dat wil opzoeken je dat doet en als het niet wil dat je dat niet doet (CGVS VB4 p. 5, 12-13). U kon ook geen eventuele voorbeelden geven van **rechtszaken tegen homoseksuelen in India** en hebt zich daarover ook nooit geïnformeerd (CGVS VB4 p. 13). U kende ook **geen enkele ontmoetingsplaats voor homoseksuelen in India** en ook daarover heeft u zich nooit geïnformeerd (CGVS VB4 p. 9). Ik wijs er hierbij op dat u nochtans Hindi spreekt (CGVS 2de AA VB1 p. 3). Van een asielzoeker die omwille van zijn seksuele geaardheid zijn 'eerste land van asiel' ontvlucht, kan ik echter redelijkerwijs verwachten dat hij zich over de problemen waarop hij zich beroept enigszins op de hoogte stelt gedurende de periode waarin hij deze problemen kende én nadat hij is gevlucht. Dat u dit niet hebt gedaan getuigt van een dergelijke grote mate van desinteresse in de problematiek die u als nieuw

element inroept voor uw tweede asielaanvraag dat u mij niet kan overtuigen van de waarachtigheid van het nieuw element waarop u zich beroept.

Ten vierde stel ik vast dat uw verklaringen over uw homoseksuele gevoelens in India te weinig diepgang hebben om overtuigend te zijn. Zo verklaarde u **verliefd te zijn geworden op uw goede vriend, N.C.** U kon daarover echt weinig verklaren. Gevraagd wat u voor hem voelde, beperkte uw antwoord zich tot dat dat u van hem hield, dat u affectie voor hem kreeg en dat u wilde zeggen dat u van hem hield maar dat niet kon. Meer kon u daar niet over verklaren (CGVS VB4 pp. 7-8). Over **hoe u ontdekte dat u homoseksueel was**, bleven uw verklaringen beperkt tot dat u een goed gevoel had bij een jongen in de slaapzaal en bij hem ging slapen 's nachts en dat u na een tijd seksuele misbruik begon te houden van seksuele handelingen met mannen. Meer kon u daarover niet verklaren (CGVS VB4 pp. 6, 9-10). Gevraagd naar wat u hebt **gevoeld toen u de zekerheid kreeg dat u homoseksueel was**, beperkte uw antwoord zich tot dat u niets voelde omdat ja als je "die soort" bent het schaamtevol is om het anderen te vertellen. Dat het dat was wat god jou had gegeven (CGVS VB4 p. 10). Gezien u beweerde tot deze ontdekking te zijn gekomen in India, waar volgens u een homoseksueel omwille van zijn geaardheid problemen zou ondervinden, kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u meer verduidelijking kan geven over uw ontdekking van uw beweerde geaardheid.

Ten vijfde kunt u mij niet overtuigen van uw homoseksuele beleving sinds uw aankomst in België. U verklaarde tijdens het tweede gehoor van uw tweede asielaanvraag dat u **sinds oktober vorig jaar (sinds uw eerste gehoor tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag) een relatie hebt met een Belgische man.** U gaat ieder weekend naar hem toe om het weekend samen door te brengen. U hebt die man leren kennen via een datingsite 'Romeo' genaamd. Ik stel echter vast dat u weinig over hem weet (CGVS VB4 pp. 4-5, 8-9). Zo kon u, ondanks dat u sinds oktober ieder weekend naar hem toe gaat, **zijn adres niet opgeven.** Over zijn **leeftijd legde u onsamenhangende verklaringen af.** U verklaarde enerzijds dat hij dit jaar veertig wordt en anderzijds dat hij misschien in 1967 is geboren. Behalve enkele algemene zaken zoals dat hij manager is in een bedrijf, onlangs promotie maakte, gescheiden is, zijn ouders gescheiden zijn en geen broers en zussen heeft kon u weinig over deze man vertellen. U wist niet bij **welk bedrijf** hij manager was, u wist louter dat het een Amerikaans bedrijf zou zijn. **Waarom hij plots recentelijk promotie maakte** van gewoon kantoormedewerker naar manager kon u ook maar amper aangeven. Uw antwoorden beperkten zich tot dat hij al een beetje de planning maakte en een goede uiteenzetting had gegeven. Meer kon u daarover niet verklaren. U wist ook niet **wat hij had gestudeerd.** U kon daarover enkel zeggen dat hij in Mechelen had gestudeerd. **Hoe zijn ouders heten** wist u evenmin. Gevraagd naar **zijn hobby's** beperkte uw antwoord zich tot dat hij heel goed zijn huis onderhoudt, van hygiëne houdt en graag winkelt. Gevraagd iets meer te zeggen over zijn voorkeuren over gelijk welk aspect beperkte uw antwoord zich aanvankelijk tot dat het zo is, dat hij thuis blijft en gaat werken. Gevraagd **hem te beschrijven** verklaarde u heel algemeen dat hij kaal is, een bril draagt, ongeveer dezelfde grote heeft als de tolk en zijn kleren heel proper zijn. Meer kon u er niet over verklaren. U voegde daar plots wel iets heel anders aan toe, namelijk dat hij heel graag reist, u foto's toonde van Thailand en India en dat hij sinds u hem leerde kennen naar Spanje of Mexico of zoiets ging waarmee u de beperktheid van uw antwoorden op de vorige vraag enigszins probeerde bij te sturen. U kon ook maar zeer algemeen aangeven **wat u in hem aantrok.** Uw antwoorden bleven beperkt tot zijn karakter, ieder aspect, zijn attitude en hoe hij spreekt. Gevraagd deze zaken verder toe te lichten, had u daar niets meer over te verklaren. Op basis van uw verklaringen komt uw relatie niet echt overtuigend over, u legde in elk geval geen enkel stuk of ander begin van bewijs neer ter staving van deze relatie. Tijdens het eerste gehoor van uw tweede asielaanvraag had u ook verklaard dat u **een maand met een jongen was uitgegaan en een fysieke relatie had gehad. Veel kon u over deze jongen echter niet zeggen.** Uw antwoord beperkte zich tot dat hij een student was van negentien à twintig jaar, dat hij half Indisch en half Belgisch was, zijn moeder van Calcutta was, hij in Brussel naar school ging en talen studeerde, een jongere broer en zus had en dat de hij de relatie stopzette omwille van het leeftijdsverschil. Meer kon u over hem niet verklaren. **U kende zijn naam niet en wist daarover enkel dat zijn bijnaam A. was. Evenmin wist u waar hij woont. Uw antwoord hierover beperkte zich tot dat het begon met een W** (CGVS VB1 pp. 8-9). Ook hier kunnen uw verklaringen niet overtuigen. Verder verklaarde u tijdens het eerste gehoor van uw tweede asielaanvraag dat u **enkele puur fysieke relaties had met mannen die u ontmoette via de app Grander of Grandir. U chatte lang met die mensen en soms ontmoete u hen daarna. U kon daar echter niet meer over vertellen** (pp.3- 4, 9).

In elk geval, tijdens het eerste gehoor van uw tweede asielaanvraag gevraagd **meer te vertellen over het feit dat u zich op uw gemak voelde met uw seksualiteit sinds uw komst naar België** beperkte uw antwoord zich tot dat u veel mannen op het internet ontmoette, ook al bleek u geen gay websites te kennen. U zou naar een gay parade zijn gegaan in Antwerpen, waar een homoseksuele vriend u mee naartoe nam, hoewel u ook verklaarde geen gay vrienden te hebben. Het is echter opvallend dat u **geen enkele gay organisatie kende in België en u hebt zich daarover ook nooit geïnformeerd.** Meer

nog, u verwees naar Helpcenter als gay organisatie (CGVS VB1 p. 7) terwijl het volgens het kaartje van die organisatie (dat u als bewijsstuk indiende) enkel een centrum is voor het opsporen van SOA's en het afnemen van HIVtests. Ook wens ik hier te benadrukken dat u het Helpcenter en daarnaast Sensoa enkel contacteerde om bewijs te krijgen voor uw asielaanvraag (CGVS VB1 p. 3, CGVS VB4 pp. 2-3). U kon de namen geven van enkele **gay uitgaansgelegenheden** in Antwerpen zoals de Red en Blue, Kinky's en café Hessenhuis maar **andere homoseksuele ontmoetingsplaatsen behalve bars kende u niet**. U hebt er zich ook nooit over geïnformeerd. Ook is het bevreemdend dat u verklaarde geen gay's te kennen maar anderzijds wel vaak naar het Hessenhuis te zijn gegaan, een café voor homoseksuelen (CGVS VB1 p. 6) Evenmin kende u **homoseksuele publicaties** en ook daarover hebt u zich nooit geïnformeerd (CGVS VB4 pp. 5-6, 9). Gesteld dat u, zoals hierboven aangehaald, in België werkelijk homoseksuele relaties had en hebt en enkele gays ontmoette, kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u zich hier meer informeert over deze zaken, te maar daar u uw asielaanvraag op deze elementen baseert.

Tot slot merk ik op dat u in India nooit bent vervolgd omwille van uw beweerde homoseksualiteit (CGVS VB4 p. 7).

Uit bovenstaande kan ik dan ook enkel concluderen dat mijn vaststelling tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag dat ik India voor u kan beschouwen als 'eerste land van asiel' waarnaar u kan terugkeren nog steeds van toepassing is. Over feit dat u niet naar India zou kunnen terugkeren omwille van het feit dat u met een valse IC reisde en u geen IC of RC hebt (CGVS VB4 p. 14) merk ik op dat u tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag verklaarde over een IC te beschikken maar er niet mee reisde maar met een Indisch paspoort reisde (CGVS eerste AA VB1 p. 4). Zowel over dat Indisch paspoort, uw IC als uw RC sprak ik me al uit tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag. De informatie waarvoor ik me baseer om India voor u te beschouwen als 'eerste land van asiel' is toegevoegd aan het administratief dossier.

De documenten die u neerlegde kunnen mijn bevindingen over uw nieuw element waarop u uw tweede asielaanvraag baseert niet wijzigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. De kaartjes van het Helpcenter en Sensoa zijn louter kennisgevingskaartjes die iedereen kan verkrijgen. Ik herhaal hier dat u louter bij deze organisaties bent langs gegaan om bewijsstukken te verkrijgen voor uw asielaanvraag. Het attest van het Bureau van Tibet (Brussel) stelt louter dat u geboren bent op 8 juli 1987 in Lhasa. Het attest van de TCV betreft enkel het feit dat u en uw broer aan die school les volgden. Het attest van de Tibetan Community in België vraagt louter om bijstand voor u. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontvangt uit India.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar de VRC doch wel kan worden teruggeleid naar India."

1.2. Stukken

Zowel bij het verzoekschrift als bij de drie aanvullende nota's legt verzoekende partij landeninformatie bij en stukken over zijn contacten op homosites. De raadsman van de verzoekende partij legt ter terechtzitting originele stukken (chatberichten) neer.

2. Inzake de procedure

Verzoeker vraagt de Raad om, overeenkomstig artikel 39/64 van de Vreemdelingenwet, deze zaak met gesloten deuren te behandelen. Hij licht toe dat verzoeker veel schroom heeft om over zijn seksuele geaardheid, het voornaamste element van zijn asielaanvraag, te getuigen: "Deze schroom hield hem in het verleden reeds tegen om ten overstaan van verwerende partij, en ten overstaan van uw Raad, de waarheid te vertellen. Verzoeker heeft er in dit kader tijdens zijn gehoor bij verwerende partij zelf op gewezen dat hij ook op de zitting bij uw Raad hierover niet durfde spreken aangezien er veel Tibetanen in de zittingszaal aanwezig waren."

2.1. Ter zitting werd de zaak aangehouden tot op het einde van de zitting zodat geen andere Tibetanen en derden meer aanwezig waren in de zittingszaal. Verzoeker heeft zijn verzoek om gesloten deuren dan ook niet aangehouden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert de schending aan van volgende middelen: “de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘Vreemdelingenwet’); artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’); artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna ‘EVRM’); artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna “Kwalificatie-richtlijn”); artikel 10 en 35 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (“Procedurerichtlijn”); artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (“KB 11 juli 2003”); de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

3.2. Verzoeker licht toe dat verwerende partij onterecht oordeelde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of toekenning van subsidiaire bescherming. Verzoekende partij kan het niet eens zijn dat geen geloof aan zijn homoseksuele geaardheid kan worden gehecht. “Bovendien past verwerende partij het concept “eerste land van asiel” zoals omschreven in artikel 48/5 §4 van de Vreemdelingenwet en artikel 35 van de Procedurerichtlijn verkeerd toe. De standaard die zou moeten worden toegepast op verzoeker is of hij “reële bescherming” geniet in het eerste land van asiel, met name India. Verzoeker toont aan dat hij in India wordt vervolgd omwille van zijn homoseksualiteit, en dus a fortiori geen reële bescherming geniet.”.

3.3. Verzoeker merkt op dat verwerende partij een algemeen gebrek aan voorzichtigheid en culturele sensitiviteit aan de dag legt bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Uit het rapport “Holebi’s op de vlucht – Een analyse van beslissingen door de asielinstanties” van Vluchtelingenwerk Vlaanderen van 10 mei 2013 blijkt het volgende: “Het taboe voor asielzoekers afkomstig uit homofobe landen, hun culturele achtergrond, de mogelijke schroom om met een buitenstaander te spreken over een intieme aangelegenheid en het eigen innerlijke proces van ‘outing’ kunnen de verklaringen aantasten. Enige voorzichtigheid is dan ook geboden bij het onderzoek naar de geloofwaardigheid.”. In dezelfde zin verwijst verzoeker naar het rapport “UNHCR, Beyond Proof, Credibility assessments in EU Asylum Systems” van mei 2013.

Beoordeling

3.4. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Aangaande de vluchtelingenstatus

3.5. Voorop dient te worden vastgesteld dat verzoekers Chinese nationaliteit en Tibetaanse herkomst niet ter discussie staat. Evenmin wordt betwist, en wordt nogmaals door verzoeker bevestigd, dat hij als klein kind in India is toegekomen en er is opgegroeid. Verzoeker heeft steeds een legaal verblijf gekend in India. Verzoeker is bekend met de vast rechtspraak van de Raad dat aldus India het “*eerste land van asiel*” is waar verzoekers asielaanvraag dient te worden beoordeeld en zoals reeds werd geoordeeld naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag (RvV 12 mei 2015, nr. 145430).

3.6. Verzoeker heeft een tweede asielaanvraag ingediend. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het kader van zijn huidige asielaanvraag niet langer beroept op de asielmotieven die hij tijdens zijn vorige asielaanvraag inriep. Hij brengt als nieuw element bij dat hij homoseksueel is en dat hij in India zijn homoseksualiteit niet kon beleven omdat zowel de Indische samenleving als de Tibetaanse ballingengemeenschap in India homoseksuelen niet aanvaardt.

3.7. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers homoseksuele geaardheid. De Raad meent dat verzoekers verklaringen opgenomen in het administratief dossier tezamen genomen met de elementen die in het verzoekschrift worden aangebracht, verzoekers homoseksuele geaardheid wel kunnen ondersteunen.

3.8. Zoals verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt werd aan verzoekers homoseksualiteit “*geen geloof werd gehecht om volgende redenen : i) Verzoeker in zijn eerste asielaanvraag nergens melding heeft gemaakt van zijn problemen in verband met zijn beweerde homoseksualiteit. ii) Verzoeker onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. iii) Verzoekers kennis over homoseksualiteit in India en in de Tibetaanse ballingengemeenschap uitermate gering is. iv) Verzoeker weinig overtuigt van zijn homoseksuele beleving sinds zijn aankomst in België. v) Verzoeker in India nooit werd vervolgd omwille van zijn beweerde homoseksualiteit*”.

3.9. Verzoeker licht wel toe waarom hij niet eerder melding maakte van zijn problemen verbonden aan zijn homoseksualiteit. Vooreerst kan uit het administratief dossier blijken dat verzoeker zich niet had geuit als homo in India. Bovendien kan de Raad het verzoekschrift volgen waar wordt benadrukt dat “*verzoeker moeite heeft om openlijk te spreken over zijn geaardheid, waardoor zijn antwoorden soms beknopt zijn of niet expliciet antwoord geven op de vraag*”. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker samen met een hulpverlener van Boysproject van CAW Antwerpen contact opgenomen heeft met verzoekers huidige raadsman. Pas nadien werd beslist een tweede asielaanvraag in te dienen. Verzoeker is schuchter en kwam er dus ook niet toe om een tweede asielaanvraag zelfstandig in te dienen ook al was hij reeds geruime tijd actief op de website Gayromeo. Voorts vergeet de bestreden beslissing het belangrijk gegeven dat verzoeker zich tezamen met zijn broer, die geen kennis heeft van verzoekers homoseksualiteit, heeft aangemeld voor een eerste asielaanvraag. Er kan dan ook aangenomen worden dat verzoekende partij niet meteen bij zijn aankomst in België zijn homoseksualiteit kenbaar wilde of kon maken en daarbij de kans liep problemen te krijgen met zijn broer en Tibetaanse gemeenschap. Al deze redenen tezamen genomen kunnen de laattijdige aanvraag verschonen.

3.10. Verzoeker geeft onder het punt 1.2.1. van het verzoekschrift een vergelijking van verzoekers verklaringen inzake het tijdstip van het ontdekken van zijn homoseksualiteit. Ervan uitgaand dat deze ontdekking een proces is en geen moment, kan de Raad vaststellen dat verzoeker vrij coherent is op dit punt. Indien de verweernota de bestreden beslissing citeert waar gesteld werd dat “*u niet zeer precies kan aanduiden wanneer u tot de ontdekking zou zijn gekomen homoseksueel te zijn is op zich niet ongeloofwaardig, doch ontbreekt hier in uw verklaringen elke vorm van logica*” en dus niet de leeftijd op zich doorslaggevend was, dan nog kan van de overige verklaringen van verzoeker over het ontdekken van zijn homoseksualiteit niet gesteld worden dat deze ongerijmd zijn. Integendeel verzoeker lijkt duidelijk een onderscheid te maken tussen het initiële bekend worden en de eigenlijke bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid.

3.11. Indien de commissaris-generaal terecht stelt dat “*de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen*” dan benadrukt de Raad dat ook de verklaringen van een asielzoeker, die geacht wordt zijn homoseksualiteit aan te tonen, als geheel moeten gelezen worden. Het is immers evenmin gemakkelijk voor de LGBTI-asielaanvragers om hun geaardheid aan te tonen en aannemelijk te maken en deze te objectiveren.

Het is dan ook doorheen zijn verklaringen dat verzoeker meerdere indicaties geeft over zijn ontluikende bewustwording, ernstige incidenten tijdens zijn tienerjaren (verkrachting door een oudere jongen) en de gevolgen hiervan en over hoe hij zich gedroeg (over zijn omgang omging met meisjes waarvoor hij uitgelachten werd; hoe hij probeerde de jongen te benaderen waarop hij verliefd werd). Elk op zich zijn dit geen doorslaggevende factoren die zijn homoseksualiteit aantonen maar tezamen gelezen met verzoekers nadere toelichtingen over zijn leefomgeving en hoe hij zijn homoseksualiteit verborg zijn het belangrijke aanduidingen. Ook de wijze waarop hij deze verklaringen aflegde tijdens het CGVS-gehoor en ter terechtzitting zijn belangrijk voor de beoordeling van de waarachtigheid van de gender gerelateerde asielaanvragen. Zo kan verzoeker gevolgd worden waar hij stelt dat het misbruik door een oudere jongen verwarring heeft gebracht bij verzoeker en zijn ontluikende seksualiteit. Uit verzoekers verklaringen kan ook blijken dat hij wel getracht heeft relaties aan te knopen maar hierin steeds uiterst voorzichtig is geweest. Homoseksualiteit wordt bij de Tibetaanse gemeenschap afgekeurd zodat het niet makkelijk was anderen te ontmoeten en te vertrouwen of vertrouwd te worden. Hij stelt ter terechtzitting in India slechts met één Tibetaanse man een korte relatie gehad te hebben. Aldus, stelt de Raad vast dat uit het geheel van verzoekers verklaringen kan aangenomen worden dat verzoeker ook in India homoseksueel was, doch dat hij hiermee nergens terecht kon (zie verklaringen over zijn school, werk). Ter terechtzitting stelt verzoeker nog dat hij via Frankrijk naar België is gekomen en dat hij in Frankrijk een vriendje gehad heeft.

3.12. Verzoeker stelt terecht dat ook verzoekers situatie in België bij de beoordeling moet betrokken worden. De CGVS heeft verzoeker inderdaad ook wel ondervraagd over zijn situatie in België maar meende dat zijn homoseksuele beleving sinds zijn aankomst in België niet kon overtuigen. Ter terechtzitting benadrukt verzoekende partij dat uit de neergelegde stukken duidelijk kan blijken dat verzoeker actief was op homowebsites en hij enkele kortstondige afspraken had met Belgische mannen die volgens het verzoekschrift "*eerder fysiek van aard*" waren. Verzoeker legt nog bij de eerste, de tweede en derde aanvullende nota en ter terechtzitting talrijke afdrukken neer van zijn activiteiten op de Belgische datingsites waaruit kan blijken dat hij reeds geruime tijd en actief de sites bezoekt. Verzoekers advocaat stelt nog ter terechtzitting dat dit reeds het geval was tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Ook legt verzoeker getuigenissen neer, onder meer ook van een Belgische man die hij via een homowebsite heeft ontmoet. Deze persoon geeft zijn identiteitsgegevens (met fotokopie van zijn identiteitskaart) en getuigt dat hij een korte relatie heeft gehad met verzoeker, met hem uitging naar homobars en naar de gaypride. Ze blijven tot op heden vrienden. Voorts legt verzoeker nog twee getuigenissen neer van de CAW Antwerpen waarmee verzoeker "*op regelmatige basis*" op gesprek gaat over zijn homoseksualiteit en die hem tevens inlichten over de seksuele gezondheid. Zij getuigen ook dat verzoeker zich laat testen op seksueel overdraagbare aandoeningen. Ten slotte kan vastgesteld worden dat verwerende partij onterecht concludeerde dat verzoekers verhouding met een Belgische man ongeloofwaardig was. Deze persoon S.V., waarvan verzoeker tijdens het CGVS-gehoor wel bijzonderheden gaf zoals het verzoekschrift terecht stelt (eerst gehuwd en gescheiden, zijn werk, familie), schrijft een uitvoerige getuigenis en voegt hierbij de fotokopie van zijn identiteitskaart. S.V., die een hogere functie in een Amerikaans bedrijf heeft en bekend is met het Oosten, geeft aan dat hij sedert november 2015 met verzoeker een vaste relatie heeft. Uit deze getuigenis (stuk 5 bij het verzoekschrift niet 6 zoals verkeerdelijk wordt aangegeven) blijkt dat S.V. goed bekend is met verzoekers asielaanvraag en zijn interview op het CGVS, maar ook met zijn karakter en verzoekers werk in België.

3.13. Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat verzoeker in België bekend is met de homogemeenschap en hij een vaste relatie heeft met een Belgische man. Er kan dan ook niet langer betwist worden dat verzoeker homoseksueel is.

3.14. Waar de commissaris-generaal verbaast is dat verzoeker niet bekend is met de belangrijke feiten inzake de LGBTI-gemeenschap in India stelt de Raad vast dat het administratief dossier geen informatie bevat over wat deze belangrijke feiten zijn. Verzoeker heeft wel informatie neergelegd over de situatie van homoseksuelen in India (zie stukken 9 tot 16 bij de eerste aanvullende nota). De commissaris-generaal heeft noch in het administratief dossier, noch bij de nota, noch ter terechtzitting andere of andersluidende informatie bijgebracht.

3.15. *In casu* dient zich een bijzondere situatie aan nu verzoeker geen Indiase staatsburger is maar een Tibetaanse Chinees met een vaste verblijfstatus in India. Bij arrest van de Raad van 12 mei 2015 (nr. 145 430) werd reeds beslist dat verzoekers asielaanvraag dient te worden onderzocht naar India nu hij niet naar China kan terugkeren. Verzoeker is, zoals de bestreden beslissing het stelt, inderdaad ook niet vervolgd geweest in India omwille van zijn homoseksualiteit.

3.16. Zoals zovele Tibetanen in India leefde hij om en nabij de zijlijn van de Indiase maatschappij. Hij studeerde, woonde en werkte binnen de Tibetaanse gemeenschap. Nog daargelaten dat van verzoeker geen gedetailleerde kennis *“over de (juridische) situatie van homoseksuelen in India”* wordt verwacht, kan toch verbazen dat verzoeker niet bekend is met de grote commotie binnen de Indiase homogemeenschap over de uitspraak op 11 december 2013 van het Indiase Hooggerechtshof waardoor homoseksualiteit in India nog altijd strafbaar blijft. Het Indiase Hooggerechtshof vernietigde daarmee immers een eerdere gerechtelijke uitspraak uit 2009 die homoseksualiteit uit de illegaliteit haalde (zie landeninfo toegevoegd aan de eerste aanvullende nota van 25 april 2016). Verzoeker licht toe dat hij in India maar *“een zeer beperkte toegang tot internet”* had: *“Enkel op de computer van de instelling waar hij werkte kon hij op internet surfen. Op deze plek durfde hij, gezien de zeer negatieve reacties in het verleden, uiteraard geen informatie opzoeken uit angst betrapt te worden.”*. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker naast het Tibetaans en een beetje Engels, Nederlands en Hindi spreekt. Verzoeker heeft enkel een beperkte mondelinge kennis van het Hindi (gehoor CGVS 4/09/2015, p. 3), zodat hij evenmin de informatie op de Indische sites niet kon raadplegen. Verzoeker heeft zich nooit geuit als homoseksueel in India en hij heeft evenmin het Indiase homomilieu opgezocht omdat hij steeds binnen zijn Tibetaanse gemeenschap is blijven wonen en leven. Zoals hoger gesteld, liep verzoeker school op een Tibetaanse school, hij verbleef er en later werkte hij binnen de Tibetaanse gemeenschap. De toegang tot het internet was mogelijk maar gezien de sociale controle beperkt nu verzoeker gebruik moest maken van de internettoegang van de Tibetaanse instelling waar hij verbleven heeft. Verzoeker kan dan ook zijn gebrekkige kennis van de Indiase situatie aannemelijk toelichten.

3.17. Uit de door verzoeker neergelegde informatie kan blijken dat de situatie van homoseksuelen in India evolueert maar dat het wetgevend initiatief alsnog ontbreekt om de oude Britse koloniale wet te wijzigen (artikel 377 van de Indiase Strafwet) en dit terwijl het Indiase Hooggerechtshof uitdrukkelijk gewezen heeft op de politieke verantwoordelijkheid hiertoe. Anderzijds kan uit de toegevoegde informatie geen (actief) vervolgingsbeleid blijken maar enkel dat de maatschappelijke aanvaarding sterk kan verschillen naargelang de sociale achtergrond, de geografische herkomst en het persoonlijk profiel en dat een eventuele hervestiging mogelijk niet uit te sluiten valt. Een gelijkaardige verwachting zich te hervestigen in India stelt bijkomende problemen nu verzoeker in India geheel aangewezen is op zijn gemeenschap van wie hij financieel, sociaal en cultureel afhankelijk is en daarnaast ook nog administratieve moeilijkheden verbonden aan verzoekers verblijfstatuut in India kunnen meespelen.

3.18. Verzoeker stelt dat homoseksualiteit niet aanvaard wordt binnen de Tibetaanse gemeenschap. Uit de toegevoegde landeninformatie blijkt dat er weinig bekend is over de situatie van de Tibetaanse LGBTI. Er wordt wel op meerdere plaatsen bevestigd dat dit maatschappelijk niet wordt aanvaard zodat een uitsluiting van de gemeenschap enkel kan betekenen dat verzoeker buiten zijn gemeenschap moet vestigen. De Tibetaanse gemeenschap heeft in India immers, buiten een sterk religieuze, geen eigen bestraffingssysteem. Ook in België leeft verzoeker in twee werelden, de Belgische en de Tibetaanse, met dit verschil dat de Belgische gemeenschap desgevallend beschermend kan optreden. Verzoeker heeft het ook om deze redenen (zie CGVS-gehoor) nooit gewaagd zijn homoseksualiteit bekend te maken. Belangrijk is nog dat verzoeker met zijn broer naar België kwam en naast een cultureel-godsdienstig ook een familiale aspect aan de orde is. Wat ook verzoekers redenen zijn waarom hij zijn broer nog niet heeft ingelicht over zijn homoseksualiteit, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker dit niet wenst te doen en hij stelt ter terechtzitting dat hij dit niet in India heeft gedurfd en ook in België niet. Verzoeker leeft in een precare situatie in België, hij heeft geen vast verblijf en zijn verklaringen aan zijn broer kunnen wegen op zijn onzekere toekomst en de eventualiteit te moeten terugkeren naar India. Het is dus aannemelijk dat verzoeker voorzichtig blijft. De motieven hierover in de bestreden beslissing kunnen dan ook niet overtuigen. Zoals hoger reeds gesteld zoekt verzoeker zijn partners steeds binnen het Belgische milieu, weg van de Tibetaanse gemeenschap.

3.19. De cultureel-godsdienstige eigenheid en etnische herkomst van de LGBTI-asielzoeker dient steeds in rekening te worden gebracht, doch de situatie van verzoeker is om hogervermelde redenen bijzonder. Verzoeker heeft een *“zeer grote drempel”* moeten overwinnen om alsnog zijn homoseksualiteit kenbaar te maken (bij de asielinstanties) en hij blijft nog steeds zeer discreet omwille van zijn broer en de Tibetaanse gemeenschap. Volgens het verzoekschrift biedt dit *“hem een grote mate van anonimiteit en veiligheid die, gezien verzoekers nog aanwezige schroom en angst door de Tibetaanse gemeenschap ontdekt te worden, zeer belangrijk zijn. (...) Ieder individu beleeft zijn seksuele geaardheid echter open zijn eigen manier. Verzoeker is eerder introvert van aanleg, en is extra terughouden gezien de reeds herhaaldelijk aangehaalde schroom en angst”*. Dit wordt ook bevestigd door verzoekers Belgische partner die stelt dat verzoeker snel geïntimideerd en is tijdens het CGVS-gehoor *“hem kennende wat in paniek geraakt [is] waardoor hij misschien onsamenvangende zaken heeft verklaard of dat hij toch ten*

minste stuntelig overkwam en niet goed voorbereid". Volgens S.V. hebben verzoekers zijn "verlegenheid in combinatie met een vleugje naïviteit hem de das omgedaan".

3.20. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Uit de informatie zoals deze thans bij de Raad voorligt kan afgeleid worden dat in verzoekers geval het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

3.21. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3, §2, al.2, f) van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK